

Prof. Dr. Özgül ÖZGÜVEN

16.06.2011

Özgül ÖZGÜVEN 1935 yılında Burdur'da doğmuştur. 1961'de Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi'ni bitirmiştir. 1966 yılında uzman, 1973'te doçent, 1984'de de profesör olmuştı. 1987 yılında da yillardır çalıştığı Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin Gastroenteroloji Kliniği'nden emekli olmuştur.

Özgül ÖZGÜVEN kendi ifadesiyle şirle ilkokul çağlarında tanışmıştır. Ortaokul öğrencisi iken ilk şairi "Armağan" isimli çocuk dergisinde yayınlanmıştır. 1955 yılında Ankara Tıp'ta başlayan

eğitimini sürecinde, o zamanlar hareketli olan edebiyat ortamında kendine yer bulmuş ve aktif olarak faaliyetlere katılmıştır. Şiirleri "Varlık" ve "Türk Dili" gibi en seçkin dergilerde yayımlanmıştır. Şair ilk şiir kitabı "Sonrası" ni 1958'de tıp fakültesi üçüncü sınıf öğrencisi iken yayımlamıştır.

1960'da "İnsanlar Kötü Değil" de, 1961'de "Seni Sevilmez Gibisin" de, 1975'de "Yağmur Tutan Güzellik" te, 2006'da da "BENİM ADIM SEVGİ" de seçme şiirlerini yayımlamıştır.

Özgül ÖZGÜVEN, M. Ali BÖLÜKOĞLU, Hanefi ÇAVUŞOĞLU, Tankut İLTER, Yücel BATUR, Necla OSMANOĞLU (Önde)
Dahiliye asistanı Naci, Oktay TEKEŞİN, Nadir YÖNETÇİ ve Ali Önder KARAOĞLU (Arkada)

*Şair Ahmet Erhan diyor ki;
“Ben bildığımı söyleyirim, şair olmak zarar ömre”*

*Ben de derim ki,
“Hem şair hem de doktor olmak yaşamak gibi zor mu zor iş”*

Soldan Sağa: Özgül ÖZGÜVEN, Avni AKTUĞ, N. Kemal MENTEŞ, M. Ali BÖLÜKOĞLU

Özgül Özgüven'in yaşamında ve şiirlerinde sevgi hep ana tema olmuştur. Ona göre sevgi yaşamın özüdür. Ona göre duyguların en özgürlü, en güzeli, en temizi sevgidir. İnsanı var edenin kutsal sevgi olduğuna inanmıştır şair.

Özgül Özgüven "Kendine benzeyen bir şair olmak istediğini ve bunu başardığını söylemiştir". Ona göre şiirin de, doktorluğun da konusu insanıdır. Bu ortaklığın şairliğine katkısı olduğunu bir söyleşide dile getirmiştir (Dirim-2006). Ona göre hızla ilerleyen, ilerledikçe de büyüyen teknolojinin yarattığı yeni yaşam tarzının insana, insanca yaşaması ve sevgiyi büyütmesine zaman bırakmadığına inanmıştır.

Dr. Ömer Özütemiz telefonda "Özgül Abi'yi kaybettik" diyor. Kaybetmek acıdır yaşayan için, ama ararsa bulabilir ve sonsuza degen de yaşatabilir. Ölüm kapıda iken, ölmek niye demeyin, acılar bırakmaz insanın peşini. Bence şair kaybolmadı ve ölmeli, onlar algılamada yanılıgia düşüyorlar!

İnsan yenik düşebilir, özü ve kökü varsa yaşamak için istemek yeter!

Şair "Beni affedin" diyor.

Şaire ne oldu, olan oldu, ama olanı kimse anlayamadı.

Şair öldü dediler, onlar yillardır şairin yaşadığını sanmışlar, oysaki şair yaşarken ölen, ölünce yaşayandır.

Bu kez şairi ne şiiri, ne sevdigi, ne de yaşamı öldürdü.

Duygular ve bilinmedikler dönüşünce, ağrıya çaresiz kaldı şair de.

Çaresizdi güvendiği tıp, çaresizlikti şairin belini büken, şair dayanamadı o korkunç ağrının yüküne, yok etmek için o yükü kendisi yok etti.

Şair gerçekten şimdî var ve yaşıyor sevenlerinde. Olan acılar, hüzünlere ve ağrılara oldu.

Acılar da, hüzünler de, ağrilar da yok oldu.

Şair yine yaşıyor sevenlerinde.

Ali ÖZDEN
1 Temmuz 2011 ANKARA

BARIŞALIM ARTIK

-Schiller'e-

*Ve bırakın artık kalburları elinizden
Başka işiniz yok mu sizin?
Dünyanın en iyileri siz misiniz?
Anladık biz kötüyüz,
Namussuzuz deliyiz biz
Rahatladınız mı şimdî!
Haydi kaldırın artık başlarınıza
Bakın mawilerin en güzelı başucunuzda
Uzansanız tutacaksınız*

*Tanrı mevsimler yaratmış
Saksılarda el değimemiş çiçekler
Ve meyveler, ağaçlar dolusu
Badem yeşil gözlü
İri kalçalı kızlar yaratmış
Üstelik göz vermiş
Gönül vermiş sevelim diye
Bakın nasıl çatlamış dudaklarınız
Gözleriniz mor mor
Elleriniz boş
Uzatin ellerinizi
Biraz mavi vereyim
Biraz aşk ve inanç
Uzatin ellerinizi
Söyle candan bir el sıkışalım
Ve artık ne siz bize çatın
Né biz kaçalım sizden
Su üçbüyük günlük ömrümüzde
Bırakın biraz yaşayalım*

GÜN VE AY

*Bilir misin
Benim de gözlerim varmış
Görürmüşüm meğer
Gecelerin sessizliğini
Bilir misin
Anılarım varmış benim de
Ay doğarken
Uyanabilirmişim*

*Gecelerin uyanışını
Gün ışığından güzel
Geceler kwanç dola
Geceler aydın*

*Bilir misin
Kulaguma fisildadı geceler
Seni severmişim*

SENDEN GELEN

*Sen varken
Yedi renk varken
Ölümü düşündüğüm zamanlar
Muhakkak deliymişim*

*Tutkularına döneceğim artık
Olsem de ölmeyeceğim*

Özgül ÖZGÜVEN

GECELERİ BUNUN İÇİN SEVERİM

Bir ses kumuldar içimde

Her gün bu saat

Bir ses kumuldar

Mutluluğu senden yana

Deli eder beni

Bir ses

Uzak geceler boyunca

Umutlar doldurur avuçlarımı

Fısil işıl

Saadet döbüllür

Yıldızlardan

Bir ses

Beni benden alır

Sana götürür

YEDI CAN

Ben yedi canlıyım kızım

Bir seni gördüğüm gün öldüm

Bir hayır dedığın zaman

Bir de evet

Kaldı dört canım

BEKLENEN

Ulan Azrail

Kızmağa başladım artık

Kalbime biçağı saplamadım

Gel al şu canımı

Katil olmak istemiyorum

ÖLEMEDİM

- Öлем desene-

Sür yazdım şair olamadım

Sevdim aşık olamadım

İçmekte buldum teselliyi

Sarhos olamadım

Emin ol Orhan Veli

Öлем dedim

Ölemedim

Özgül ÖZGÜVEN

Çok zorlama, çünkü en iyi şeyler, en az beklediğin zaman gerçekleşecektir.

Öğrenilen en zor ders; hayatı hangi köprüyü kullanıp hangisini yıkacağındır.